

BAKA ISTVÁN

## HALOTTAK ÉJE

*Sírbolt a menny a mécsze csillag  
s a hold-krizantém bágyatag  
szagától reszketnek a holtak  
orrcimpái a föld alatt*

*hol fekszenek gyökérbe fonva  
de most a deszkák széteső  
tömlöcét elhagyják s birokra  
kélnek veled múltó idő*

*bor és kalács az asztalon  
és gyertya ég s ők visszaülnek  
kihúlt helyükre és vakon  
merednek ránk míg tart az ünnep*

*hallgatjuk csontujj verdesi  
eső a párás ablakot  
s gyűlölködően egymást lesi  
egy éjen át élő s halott*

